

מכתב גלוי לראש ישיבת תורת החיים

לכבוד שמואל טל, ראש ישיבת תורת החיים (לשעבר: "מורנו ורבנו האהוב")!

הרסת לנו את החיים!

במשך כעשרים שנה בנית אותנו, בלימוד תורה, בתפילה ובעבודת המידות, ועכשיו – ריסקת אותנו לגמרי.

- חינכת אותנו לצניעות** בין גברים לנשים, כתבת לנשותינו תקנון לבוש קפדני (ופולשני), תלית במשרדי הישיבה כללים לשמירת הצניעות בין גברים לנשים בשעות העבודה – וכל זה **בזמן שאתה בעצמך ניהלת רומן סודי עם אשת איש**: כתבתם זה לזה מילות חיבה ואהבה, קראתם זה לזה: "אחי" ו"אחותי", היא הכינה לך מטעמים כאשר אהבת והציעה את מיטתך (מלאכות שהאישה עושה לבעלה), קנתה לך מתנות (ואמרת שמצאת את זה במשרד כדי שיפעת לא תחשוד), ואף יעצה לך בענייני לבוש (איזה מכנסיים ללבוש, עד כמה הן צמודות, וכו'). שמרתם על הקשר הזה לאורך שנים בסודיות מוחלטת, והקפדתם להסתיר את הקשר הקרוב והמכוער מבעלה ומיפעת, אשתך. לא זו בלבד אלא שסכסכת בינה ובין בעלה בדברים שקשה לנו להעלות על הכתב.
- מלבד הקשר הזה **ניהלת קשר רומנטי ופסול נוסף עם אשת איש**, כפי שכבר נודע ונפסק בבית הדין המיוחד שר' אשר וייס כינס למענך. בקשר הזה ישבת שעות רבות בחדר סגור עם אשת איש (ומה עם איסור ייחוד, הרי ביקשת שינתקו אצלך את מצלמות האבטחה?), אכלתם יחד ארוחות ערב, ניהלתם שיחות רבות וענפות, כתבת לה עשרות מסרונים אהבה שאפילו אנחנו מתביישים לכתוב לנשותינו (כמובן טענת שזה זיוף, אך כשעימתו אותך עם העובדות התבלבלת ושלפת שזו עלילה של השב"כ...), חלמתם יחד חלומות ופענחתם את משמעותם, נסעתם לקבר הבא סאלי, ועוד ועוד. מעל כל זה: שידלת אותה להתגרש מבעלה כדי שתתחתן אתך ותולידו יחד את משיח בן דוד. בעברית קוראים לזה: "לא תחמוד אשת רעך". חיכית בקוצר רוח שאשתך תמות כדי שתוכל לעבור לשלב הבא בתכנית, ולשאת את 'בת שבע' לאישה. משום מה זה לא קרה, וכל התכניות נגזזו.
- חינכת אותנו לאמת ולתשובה**. אבל אתה רחוק מזה כרחוק מזרח ממערב. במקום להתנצל על החטא הנורא, יצאת למסע ל'טיהור' שמך. הכפשת את האישה שרק אתמול הייתה אהובת לבך ומועמדת להיות אשתך, והתחלת להוציא עליה שם רע שהיא 'מכשפה' וחולת נפש. שיקרת לתלמידך ולבית הדין שעשית תשובה, כשעמדת בבית המדרש והתנצלת על 'חוסר הדיוק בקליטת רוח הקודש', במקום להודות בחטאך, ולבקש סליחה מאותה אישה ומבעלה על הבית שפירקת, ועל השקרים שהפצת עליהם. **אינך לא צדיק, ולא בעל תשובה**.
- חינכת אותנו ללימוד תורה. חשבנו שאתה יושב בחדרך ומסתגר עם הגמרא והפוסקים. עמל בתורה. ופתאום מתברר שאתה יושב שעות עם נשים נשואות ועוסק ב'אנגריות רוחניות' ובהבלים נוספים.
- חינכת אותנו לעסוק בתורה לשמה**. "משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה". **היום אנחנו יודעים שתורתך רחוקה מלהיות 'לשמה'**. מטרתך המרכזית בלימוד התורה היא להשיג 'רוח הקודש', גילויים ועשיית מופתים. אתה כלל לא מאמין בתורה. לא מאמין שהיא תביא אותך להשגות, ולכן אתה פונה ל'מכשפים ומעוננים', למתקשרים ומתקשרות, שמדריכים אותך כיצד 'לקבל' מכוחות הטומאה ו'לשמוע' את המלאכים (אי אפשר לכתוב כאן את כל הרשימה הארוכה, אבל נזכיר לך כמה מהם: דבורה 'הנביאה', חנה לוק, נעמי מרמלשטיין, הרב נחשון אלחוזב, דרור רוטקוביץ' [שיושב בכלא על אונס נשים], הרב שלום יוסף ברבי, ועוד רבים ולא-טובים). אתה כל כך מאמין לשוטים האלו, שאתה רודף אחריהם ומיישם את הדרכותיהם. להפתעתך, אתה עדיין לא מצליח להשיג את המטרה.
- נתת לנו להאמין שיש לך רוח הקודש, שכל העצות שאתה נותן לנו – בתורה, בעבודת ה', בזוגיות, בחינוך ילדים, בפרנסה, בהנהגת הכלל והפרט – הן עצות המגיעות ישר ממרום. אתה מקמט את המצח במין התבטלות שכזאת לכוחות העליונים המדריכים אותך. **כמה קשה היה לנו להיווכח שהכל שקר ורעות רוח**. הכל הבלי שווא ודמיונות. פסק בית הדין שאתה מנפנף בו אומר דברים אלו בחריפות רבה (אתה מודיע בשער בת רבים שאת החלק הזה בפסק הדין אינך מקבל. אז למה שאנחנו נקבל את שאר החלקים?). אתה בעצמך יודע שכל ההדרכות שאתה מדריך מתבררות כלא נכונות. כמה פעמים בחנת את 'הרוח הדוברת בך' וראית שהיא משקרת? עשרות ומאות פעמים.

אתה בעצמך מודה שזה מזעזע שאתה ממשיך להנהיג את הכלל והפרט על פי אותן הזיות ודמיונות, אבל אתה ממשיך. אתה לא מצליח להיגמל. גם בית הדין לא מאמין שאתה יכול להיגמל מכך, ולכן אסר עליך לתת עצות לאנשים, למרות שאתה מפר את פסק הדין וממשיך. את כל בית הספר לייעוץ אתה מדריך על פי הרוח הזו. על פיה אתה מפרק משפחות נשואות, על פיה אתה נותן הנחיות רפואיות ונפשיות. זה מזעזע אפילו אותך. ואתה בשלך.

- **האמנו שיש לך דרך בעבודת ה'.** אתה מוסר שיעורים בכזה בטחון, שולל את כל העולם הרבני, מציב את האמת האחת והיחידה שלך, אז ברור שיש לך אמת. **מתברר שאין לך שום דרך.** אתה אדם מבולבל ואובד עצות. לא מחובר לשום רב, חי או מת, עובר מספר לספר, מנושא לנושא, ולא מוצא מנוח לכף רגלך. איך אתה מדריך אותנו כשאתה לא יודע להדריך את עצמך?! אין לך מושג מה אתה רוצה מעצמך, מה האמת שלך, אבל אותנו אתה מדריך באמירות ברורות ונחרצות. כאילו שכל האמת גלויה לפניך, ורק לך היא גלויה.

- **הקמת בתי ספר לייעוץ ולתקשורת על טהרת הקודש.** הסברת בלהט למה הכל נמצא בתורה הקדושה, למה זה ממש בזיון התורה לבקש עצות מ'תורה שבגויים', למה ראיית סרטים של יוצרים חילוניים או גויים משחיתה את הנפש. ואתה? **מתייעץ בענייני רוח הקודש** ומקבל עצות ב'איך לקבל גילויים' ו'איך לשמוע את המלאכים' **עם מתקשרים חילוניים ואפיקורסים** (אלעד כהן, אורן זריף...). מוריד ומדריך ה'רוחניים' הזהירו אותך שאתה מתעסק עם כוחות הטומאה, אבל זה לא היה אכפת לך. העיקר שתוכל כבר לעשות מופתים (כמו להיכנס לאש בלי להישרף, לרפא חולים ולהחיות מתים). **גם קולנוע-טהור ואתה לא משתלבים יחד.** אחרת איך תסביר את זה שאתה יושב בחדר וצופה בסרטים הוליוודיים חסרי צניעות?! אתה פושט טלפיק ואומר: "ראו שאני טהור", בעודך שקוע עמוק עמוק בתוך הטומאה.

- **ניתקת אותנו מהשקפת העולם הלאומית שעליה גדלנו.** בכל מיני פלפולים ומשלי-שועלים הסברת לנו למה עלינו להפסיק לחגוג את יום העצמאות, המסמל את שיבת ישראל לארצו ולממלכתו לאחר אלפיים שנות גלות, הסברת לנו למה שמחה ביום הזה מחזקת את ממשלת הערב-רב. ובדית לנו חג חדש. ציירת והנפת דגל חדש. יצרת קהילה בדלנית, מנותקת, גאוותנית. קרעת אותנו מעל משפחותינו, מעל חברינו וידידינו. **וכל כך למה? האמת, שגם אתה לא יודע.** גם אתה לא מבין מה הנפקא מינה. גם אתה יודע שזה פוגע באנשים ובמוסדות. אבל כך 'קיבלת מן השמיים', וכולנו נסחפנו אחריו. בסוף מצאת איזו נפקא מינה, ועם סיבובי אצבעות לרוב שכנעת את כולנו לריב עם ההורים, ולמרוד בחינוך שממנו ינקנו.

- **חנקת אותנו.** במשך שנים רבות, צעד אחר צעד, יצרת קהילה חסידית דביקה, סגורה ומסוגרת, שאינה מסוגלת לצעוד צעד אחד בלעדך. גנים תורניים, תלמוד תורה, בית ספר לבנות, תנועת נוער, אולפנה, ישיבה קטנה, ישיבה גבוהה, מדרשה, שכולם חייבים ללכת על החבל הדק של שיגעונותיך ותקנוניך. לאיש אין אומץ להוציא ראשו מתוך התיבה, שמא ייפגע ברוחניותו – הוא או ילדיו. הצלחת להטיל אימה ופחד רוחניים על כל מי שמנסה לפתח עצמאות מחשבתית. אין תורה במקום אחר, אין אמת מחוץ לתורת החיים. כאן נולדים, כאן חיים, וכאן מתים. למי שיש שאלות – מוקדשות 2 דקות בחודשיים. כך נבנית תורה? כך נבנית אישיות? – לא! כך יוצרים אנשים קטנים ותלותיים. **כך בונים כת.** ואתה הגור.

ערערת את עולמנו הרוחני!

- **מה נסביר כעת לילדינו ולתלמידינו?** אם לראש הישיבה 'הצדיק' מותר לנהל רומן עם נשים נשואות, אז למה הם צריכים לשמור שמירת העיניים?! אם מחבר 'תקנון הצניעות' המחמיר אינו אלא חומד-נשים-נשואות, כיצד עליהם להתייחס לכל נושא הצניעות?! האם עדיין הכל אסור או שכבר הכל הותר? איך נסביר להם על תפילה, כאשר אתה שכולך כביכול איש של תפילה, ובוכה בתפילה בכי תמרורים (בכי מזויף כמובן, כי קיבלת הוראות 'מגבוה' להוסיף בכיות בתפילה), אינך אלא איש של טומאה ושקר? **איך נחזיר להם את האמון בתורה ובנושאה** אחרי ההרס הגדול שהם חווים כעת מול העיניים?

- **מה נסביר לעצמנו?** מה יהא על כל התורה שלמדנו? אנחנו מתחילים שיעור א' מחדש, אבל הפעם הבלבול גדול שבעתיים. "הלומד ילד - למה הוא דומה? לדיו כתובה על נייר חדש. והלומד זקן - למה הוא דומה? לדיו כתובה על נייר מחוק" (אבות ד, כ). והנייר שלנו עמוס מחיקות. אנחנו מחוקים, והנייר מחוק. אליבא דהלכתא?! בקיאות?! דרכי פסיקה?! מנהגים?! חסידות?! תפילה?! התבוננות?! צניעות?! אהבת ה'?! הכל מלא בסימני שאלה. **השבר הרוחני שלנו גדול מנושא.**

- נעזוב את זה שאתה קורא לנדות ולהחרים אותנו ולא לומר לנו שלום. לזה כבר התרגלנו. וגם איננו רוצים שלום ממך שמקבל הדרכה מהגורו אם לומר או לא-לומר שלום. אבל **כואב לבנו על ילדינו**. בעקבות מעשיך המכוערים, נאלצנו להוציא את ילדינו ממוסדות החינוך שבהם גדלו. איננו רואים בך דמות חינוכית. להיפך. אנחנו לא רוצים את התמונה שלך מול עיניהם, לא את החתימות שלך על תעודותיהם, ולא את ברכותיך באירועיהם. נאלצנו לנתק אותם מחבריהם, לשלוח אותם למוסדות פחות תורניים ממה שלבנו חפץ. הוכרחנו להעביר אותם לתנועות נוער שאינן בשליטתך, גם אם אינן ממש לרוחנו. הילדים שלנו חווים טלטלה. כאילו שלא די בגירוש מגוש קטיף, **כעת עליהם לעבור התנתקות נוספת**.

אתה הרסת – אנחנו נבנה!

האמור כאן הוא גילוי קטן מהלב הסוער, מהנפש ההומה, מהשבר הבלתי-נתפס, שאינו מניח לנו יומם ולילה. איננו מצליחים לישון בלילות, איננו מתפקדים ומרוכזים ביום. הלב, הלב, הלב כולו מכווץ. ייקח לנו עוד שנים רבות להירפא, ולא בטוח אם נצליח.

אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים. מאמינים בה' יתברך. מאמינים בתורתו הקדושה ובחכמיה. מאמינים במצוות התורה והדרכותיה. אז למרות שהרסת, אנו נשוב ונבנה. נתאושש מההלם, מהמשבר, מרעידת האדמה. **נקום ונבנה את עצמנו מחדש**. הפעם בישרות, בקדושה, בחיבור לכלל ישראל, ולגדולי ישראל.

"קְרוֹב ה' לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דִּפְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ". "קְרוֹב ה' לְכָל קָרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בְּאֵמֶת".

כואבים ושבורים
ועד נפגעי תורת החיים